

[Alfred Jensen.]

og rentepolitikken bruges mod arbejdernes lønbevægelse, i lønkampen, og at det faktisk er en rent klassemæssig foranstaltning, der her tages i brug. Regeringen har ikke taget afstand herfra og må vel derfor være indforstået hermed.

Denne klasseegoistiske handling søges besmykket ved påberåbelse af konkurrencen med udlandets industri og erhvervsliv. Heroverfor må man for det første sige, at fortjenesten på at beskæftige andre menneskers arbejdskraft i Danmark i almindelighed er så stor, at den godt kan formindskes, uden at der sker nogen skade derved, uden at konkurrencen derved umuliggøres. Industriens produktionsværdi udgjorde i 1958 efter statistiske opgørelser 15,8 milliarder kr., værditilvæksten er ansat til 6 868 mill. kr. Til arbejds løn er medgået 3 879 mill. kr. Enhver kan se, at det, der bliver tilbage som fortjeneste på at udnytte andres arbejdskraft, antager et sådant omfang, at det er hen i vejret at sige, at der ikke skulle være mulighed for at give arbejdere og funktionærer lønforhøjelse uden at komme ud for de vanskeligheder, man taler om, og derfor er der intet hold i talen om, at man skal modvirke en øget beskæftigelse, selv om deraf skulle følge, at lønningerne steg.

For det andet må man også sige, at den lønglidning, som man siger vil sætte ind her i landet ved stor beskæftigelse, ej heller kan være ukendt i andre lande, som Danmark konkurrerer med, og hvor beskæftigelsen også er steget og i mange tilfælde er betydelig bedre, end den er her i Danmark. I såvel Norge som Sverige, England og Holland er arbejdsløsheden efter de opgørelser, der foreligger, langt lavere end i Danmark. Medens den i Danmark var 9,7 pct. i 1955, var den højeste arbejdsløshedsprocent i de øvrige fire lande 2,5, og det var i Sverige. I 1956 var den 11,1 pct. her i landet, og den højeste i de andre lande var 1,5 pct., det var også i Sverige. I 1957 var den 10,2 pct. her og 1,8 pct. i de øvrige lande. Hertil kommer, at i de tre øvrige lande var den hvert år lavere end den højeste, jeg har nævnt.

Hvis der er hold i talen om, at arbejderne forøger deres lønninger under bedre konjunkturer, må det også gælde de på-

gældende lande, og jeg skulle tro, at de foreliggende statistiske oplysninger, som angiver, at lønstigningen i en række af vore nabolande i de senere år har været større end i Danmark, netop er udtryk herfor. Men når det er tilfældet, svinder også postulatet om, at man skal undgå en øget aktivitet under frygt for konkurrencebesværligheder, bort.

Tilbage bliver altså kun hensynet til kapitalisternes fortjeneste. Der har ikke mindst i de senere år været talt meget om fordelene ved at nedbryde de beskyttelses-skranker, der var. Mon det ikke også skulle gælde på dette område?

Der er udtrykt megen glæde over den store valutareserve, landet råder over. Den kan vi naturligvis alle deltage i. Der har været nogen uenighed om, hvem der har æren for, at denne valutareserve er kommet frem. Det ærede medlem hr. J. M. Pedersen, gik meget stærkt i rette med venstres ordfører, det ærede medlem hr. Anders Andersen, fordi han ikke ville give regeringen den fulde ære herfor. Jeg synes ikke, man behøver at diskutere denne sag så meget, al den stund selv finansministeren, når han opgør årsagerne til den bedrede situation, i første række nævner de gunstigere prisforhold, hvad importvarer angår, og i anden række den øgede eksport, vi har haft af såvel landbrugsvarer som industrivarer. Når det er nævnt, har man egentlig hovedårsagen til, at vi har den valutareserve, vi har, og der er jo ingen, der vil påstå, at det er anslagene mod den jævne mands forbrug, der har skaffet denne reserve frem. Forslaget til finanslov for det kommende finansår er, efter hvad finansministeren hævder, beregnet med samme stigning i indtægter og udgifter som skønnet for indeværende år, det vil sige en stigning på 250 mill. kr. Dermed når man frem til et overskud på statsbudgettet, der så nogenlunde svarer til det overskud, man skønner vil blive resultatet af statsvirksomheden i år.

Der har været rejst tvivl angående rimeligheden i de skønmæssige tal, finansministeren har opstillet såvel angående indtægterne ved told- og forbrugsafgifter som indtægterne ved de personlige skatter. Jeg har bemærket mig de forhold, som finansministeren har nævnt vil spille